Ч. 244. Второк 30 жовтня (12 падолиста) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(До парляментарної ситуациї. — Покінчене француско-турецкого спору. — Манджурский договор.)

О проґрамі парляментарних робіт на найблизші тижднї доносять з Відня, що показує ся потреба більшого числа повних засідань, бо може лучити ся, що буджетова комісия скорше полагодить буджет як палата наглячі внесеня. В сім тижднп крім наглячого внесеня поставленого через посла Романчука про вибори, прийде на дневний порядок нагляче внесенє о утворенє словінського університету в Люблянї. — В кругах антисемітских послів впевняють, що палата панів прийме імовірно ухвалену в червни палатою послів зміну промислової новелї. Однако здаєть ся, що подрібна продаж цьвітів по улицях буде знов дозволена. — На завтрішнім засїданю палати послів розпічне ся імовірно дискусия над дальшим наглячими внесенями. На дневний порядок прийде під нараду проект закона о рільничих фахових спілках. — Клюб італїяньских послів, по вислуханю даної на четверговім засїданю палати відповіди пана Міністра просьвіти дра Гартля на інтерпеляцию в справі студентских демонстраций в Інсбруцї, зібрав ся зараз на нараду, і в присутности відпоручників італїяньских студентів ухвалив, що нема причини не вірити обітницям правительства, і тому клюб не імить ся ніяких средств против правительства, лише буде ждати на виповненє обітниць в справі утвореня італїяньского університету в Триєстї. Рівночасно ухвалено просити правительство, аби італїяньскі курси з правничого і фільософічного виділу на інсбруцкім університеті перенесено до Триєсту, тим більше, що то не буде сполучене з коштами, бо й так правительство мусить платити пенсиї доцентам тих наук. — Клюби полудне̂во-славяньских послів ухвалили домагати ся від правительства утвореня університету для полудневих Словян.

В справі француско-турецкого спору доносять з Парижа: Рівночасно з виданєм султаньского розпорядженя в справі згоди на француські жаданя, заявив турецкий міністер справ заграничних, що Туреччина виповнить слїдуючі жаданя Франциї: Узнасть істнуючі тепер француські школи в турецких краях і забезпечить для них свободу в дусї обовязуючих договорів. Узнає істнуючі тепер француські шпиталї і церкви та церковні будинки рівнож з признанєм для них митової свободи. Годить ся на відбудованє знищених в послідних вірменьских заколотах шкіл, будинків, церков і т. ин. Всї нові заведеня, які мають бути засновані Францією, має Туреччина признати до 6 місяців по одержаню завідомленя; вкінци признає важним вибір халдейского патріярха. — Амбасада француска в Константинополи одержала докази, з котрих виходить, що турецке правительство приступило вже до виповненя француских жадань. Міністер справ заграничних Делькассе повідомив супротив того Порту, що Франция навязує на ново дипльоматичні зносини з Туреччиною і відкличе француску фльоту з Мітилени. Амбасадор Констан верне до Константинополя.

В справі манджурскій доносить Бюро Райтера з віродостойного жерела, що лише спільна і рішуча постава Японії відклонила підписанє манджурского договору з Росиєю. Росия хотїла перед самою смертию Лїгунчана вимусити приложенє печати на договорі, але Лїгунчан був вже непритомний, а державні печати були вже в руках тимчасового заступника єго, називцем Чаофу. Крім того цісарска вдовиця в телеґрафічній дорозї відкликала свій дозвіл на підписанє договору. — Англійский Times оголошує такий зміст манджурского договору: „Росия зобовязує ся до 2 або 3 літ відкликати свої войска з Манджуриї під услівєм, що не вибухне там ніяка нова ворохобня і що до того часу не виступить там ніяка инша держава. Хінцї не можуть задержати в Манджуриї свої войска, однако з виімком артилериї. Місця, де мають стояти залогою хінські войска мають бути означені в порозуміню з російскими властями.

Новинки.

Львів дня 11 го падолиста 1901.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пінїньский виїхав нинї по полудни до Ланьцута, куди — як звістно — приїздить нинї вечером в гостину до гр. Романа Потоцкого Наслїдник Престола Найдост.

---

29)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

ГЛАВА XIII,

в котрій бесїда о клопотах Васонжка і недоли Рокити; тут також бесїда о глубокоумних поглядах Ушера Енґельмана.

(Дальше.)

— Ох, пане Валентий, — говорив Рокита дальше, — не говорім вже о тім, бо як погадаю, то менї зараз в голові починає крутити ся, горячо на мене бє, а відтак такий мороз чую по членах, немов би мене на поли розігрітого студений вітер обвіяв. І Бог знає що собі до голови беру, і в ушах менї бубонить, немов би шістьох хлопів молотило, і в очах робить ся червоно, а в горлї так сухо, що слово з него не може добути ся.... вже я, пане Валентий, гадати о тім не хочу, за тяжка то річ для мене; волю орати від рана до вечера, волю косити, волю найтяжшу роботу, бо коли плечі тріщать, то від голови відходить горячо і так вихри в ушах не свищуть і такого ломоту в скрани не чую. Дивно справді, що пан Валентий инакше то розуміють.

— То є.... як дивно?....

— А що так цїле своє майно лишаєте їм на поталу, без ніякої охорони.

— Я?

— Чейже ви так сказали.

— Сказав, брате, і правда! Великі наші гріхи, і я вже не буду правувати ся. Господу Богу піду служити при церкві, а тут нехай діє ся, що хоче.

— Но, но!.... А так хвалили ся параґрафами, так все богато оповідали о праві.

— Гов, не гадай-но Михайле, що я знов такий дурний. Уступлю і піду, бо не маю сили на то, щоби правувати ся, але моя жінка лишить ся в хатї до часу, і лихварі ще довго потанцюють. Наварив я їм доброго борщу.

— Борщу?

— А вжеж. Щож ти собі гадаєш, що я був дурний чекати, аж они менї ґрунт і дім опишуть? Я спродав сам з доброї волї, заки був час.

— Як же ви продали, коли самі сидите в хатї?

— Продав, брате любий, у нотаря продав, пів року тому, заки ще жиди почали мене процесувати, і не у нашого нотаря в Копиткові, а у ґуберніяльного, аби зараз не рознесло ся.

— А хтож купив?

— Були такі, що купили; один, мій шурин, а другий кум, оба приятелї. Я вже до мого господарства не маю нїчого, і лише моя жінка арендує єго і сидить. Я бідний, піду в сьвіт, але моїй жінки не легко буде позбути ся, бо она не давала ніяких підписів, а як посесорка сидить за контрактом на своїм праві. І трохи худобини, що менї лишило ся і мою старушку кобилу також продав, заки війт заграбив для лихварів. Що до одного хвоста, всього позбув ся, нехай тепер роблять, що хотять.

— Як, атже худоба у вас в оборі!

— До часу лиш, брате, в переховапю. Лиш не видко, а прийдуть правдиві властителї і заберуть.

— Таким правом Хаскель, Юкель і инші лихварі не дістануть нічого.

— Або я знаю, не моя в тім голова, але їх....

— Пане Валентий!

— Що Михайле?

— Ні крихти не розумію, що ви говорите. Лише що ви сказали, що за тяжкі свої гріхи ідете на службу до церкви, що покинете вже всі справи і процеси, що лишаєте цїле ваше майно лихварям на поталу, а тепер знов говорите о процесах, та що лихварі не возьмуть вам нічого. То суперечне; немов на право, немов на ліво, а по правдї ні сяк, ні так.

— Ой, не розумієш ти Михайле, нічого не розумієш. Мої гріхи великі, на правованє не маю гроший, маєток лишаю лихварям, але не був би я Васонжком, не умер би спокійно, в гробі, в земли сьвятій ще перевертав би, коли би я тим драбам не наварив душу. Атже й кінь, коли єго вовки обсядуть, не дасть ся відразу зїсти, лише оберне ся до них задом, і як стане ногами копати, то неодному попсує зуби, або й щоку розібє. Щож я маю бути гіршого від коня? Так дати себе зїсти без оборони? Ей, брате любий, то не на мене. Копит я, правда, не маю, але голова, славити Господа, є, і завчасу умію варити пиво. Ва-

Архикнязь Франц Фердинанд з женою. П. Намістник возьме участь в ловах устроених в честь Найдост. Гостя. — П. Маршалок краєвий гр. Андр. Потоцкий виїхав з тої самої причини також до Ланьцута.

— **П. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної** др. Едвин Плажек прибув до Львова і в суботу перед полуднем зложив присягу в руки Є. Е. п. Намістника. Урядоване обіймив п. Віцепрезидент нині в понеділок.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** видав („Дано при Архикатедр. храмі сьв. Юра в Начало Індикта року Божого 1901“) пастирский лист „Всечестнійшому Настоятельству і возлюбленним питомцям духовного семинаря у Львові“, причисуючий реформу львівскої духовної семинариї. Лист (в обемі 6 карт in quarto) ділить ся на дві части: одна звернена до настоятелів, друга до питомців.

— **З аепархії львівскої.** Дня 4 с. м. відбув ся устний іспит конкурсовий, а дня 5 с. м. письменний; при устнім іспиті предсідав сам Митрополит. — Провізоричними катихитами при львівских школах народних заіменувала митроп. Консистория оо.: Йосифа Коменду, Михайла Тупяся сотрудників катедральних і о. Стефана Мохнацкого сотрудника з Кобиловолок.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеграфів у Львові** оповіщує: З огляду на жалоби публики, що дрібні монети валюти короновоі, особливо однокороніввки, не находять ся в обороті в достаточній скількости, припоручає ся рівночасно всім касам і урядам почтовим, щоби під тим взглядом сповняти бажаня публики при виплатах в спосіб як найдальше ідучий.

— **Товариство політехнічне у Львові** буде обходити в слідуючім році 25-літний ювилей свого істнованя. З сеї нагоди відбуде ся в часі від дня 17-го мая до 30-го червня вистава винаходів, робіт членів товариства і краєвого промислу артистичного під протекторатом Є. Ексц. п. Намістника гр. Льва Пініньского і маршалка краєвого гр. Андрія Потоцкого.

— **Огні.** В Дорошові, повіта самбірского, згоріло дня 5 с. м. пять загород селяньских враз зі всім сегорічним добутком. Загальна шкода 4580 К, з котрих лиш 1480 К було обезпечених. Огонь займив ся від неосторожного куреня тютюну в стодолі. — В Селисках, повіта яворівского, згоріла стодола і хата та весь добуток Сенька Малця, а крім того згоріло ще й 5 овець. Огонь займив ся мабуть в наслідок неосторожности паробків в стодолі. Висота шкоди 2552 К.

— **Смерть пяниці.** З Горлиць доносять: Оногди около 8-ої години вечером вертав Онуфрей Гузва з ярмарку в Горлицях домів до Мощаниці. А що на ярмарку упив ся був, то вернувши до села, упав в рів з водою і там утонув ся.

— **В сьвіт** вибрав ся каноніїр Омелян Чепита, що служив у одного офіцира, забравши свому панови з бюрка 200 К. Опісля пішов до купця Арона Дістлера, лишив єму весь свій войсковий мундур разом з тесаком і чаком, а за то перебрав ся по цивільному та повандрував.

— **Дотепний злодій.** З Араду на Угорщині доносять: До помешканя вдовиці по властителю більшої посілости Кінцінгу закрав ся злодій в часі, коли ціла родина була дома і забрав книжочку каси ощадности на 240.000 корон та всілякі дорогоцінности вартости 50.000 корон. Злодій вигідно і спокійно спакував всі ті предмети, розібрав ся, поклав ся до постелї, закурив собі цигаро і читав газету. Раненько встав, убрав ся, проміняв своє одінє на лїпше, яке знайшло ся в шафі і щез без слїду; але перед тим написав ще лист до панї Кінцінг, в котрім каже, що есть анархістом і не знає, чи вкрадені річи принесуть єму щастє чи нещастє. На всякий случай просить він Бога, щоби властителям тих річий винагородив сторицею.

— **Новий будинок інститута для слїпих у Львові.** Заснований більше як перед 50 роками Інститут для слїпих у Львові завдячує своє істнованє фундациї бл. п. Володислава Заремби-Скшиньского. Початки були малі, інституция розвинула ся посгепенно, в міру, як прибували фонди з жертв і леґатів. Третим з черги директором того інститута єсть від 1868 року до нині князь Юрий Чарторийский, а першим управителем від самого початку аж до смерти був через 45 лїт Марко Марковский. До 1868 року інститут виховував лише хлопців, а від того року засновано і відділ для дівчат, котрий вела жена Марковского. — Коли показало ся, що будинок інститута на Личакові вже за тїсний, дирекция рішила вибудувати новий, на закупленім ґрунтї при ул. сьв. Софії. Тепер будинок з внутрішним уладженьм вже готовий, а упорядковане огорода кінчить ся. Посьвяченє нового дому відбуде ся 7-ого с. м. Місце вибрано щасливо: положенє високе, воздух знаменитий. Будинок, окружений огородом, поставив після пляну архітекта Рамулта будівничий Левиньский. Цїлою справою будови займав ся дуже щиро один з членів дирекциї, радник Гаврищкевич, враз з директором князем Чарторийским. Внутрішне уряджене просте, а відповідає всім гіґієнічним і педаґоґічним вимогам. Є спальні для 50 вихованців, салї до шкільних наук, до жіночих ручних робіт, музики, кошикарства, саля до пописів з престолом, їдальня, лазня, друкарня, канцелярия, склад материялів, мешканя для управителя другого учителя, надзирательки і т. д. В чотирох комнатах (чого в старім будинку не було) є рід заохоронки чи приготовляючої школи для малих дітий слїпих, аби могли бути під опікою інститута вже перед шкільним віком. Аби уможливити вікінченє будови, внутрішного урядженя і отвореня інститута перед зимою, директор кн. Чарторийский з женою жертвували потрібну на сю ціль квоту — 60.000 К. В новім будинку будуть учити: релїґію катихити, шкільних предметів управитель А. Юган і учитель Цишецкий, ручних робіт Амалія Май, співу, гри на органах, фортепіяні і скрипці панї Зайковска і п. Слявічек, кошикарства п. Ледвіна. Надзирателькою дівчат лишає ся п. Новицка. В міру, як буде зголошуватись більше число вихованків, як буде прибувати дітий до захоронки, а також в міру більших субвенций від властий і інституций, буде можна збільшити число учительского, помічничого і службового персоналу. Сего року шкільного буде в обох відділах уряджений курс щіткарских робіт. До сеї пори інститут одержував від краю 4.000 К, від міста Львова 1000 К, від Кракова 200 К. Теперішна дирекция складає ся з директора кн. Юр. Чарторийского і асесорів дра Роїньского, крил. о. Чапельского, радника Гаврищкевича і дра Екельского; секретарем є Волод. Райндль. Протектором інститута є кождочасний Намістник.

В четвер дня 7 с. м. відбуло ся посьвяченє нового будинку при участи Є. Е. п. Намістника гр. Льва Пініньского, п. Маршалка краєвого Андр. Потоцкого з женою і дочкою, радника Двора і директора зелїзниць п. Вербицкого, радника Намісництва п. Шимановского, членів дирекциї і иньших гостий. По промовах кн. Чарторийского, Є. Е. п. Намістника, управителя заведеня п. Юґана і о. Гораздовского, відбуло ся посьвяченє, котрого довершили крилошани о. Чапельский і о. Гораздовский.

— **Кілько кроків робить інфантерист підчас войскових вправ?** Один офіцир резервовий, котрий через 42 днів відбував войскові вправи, обчислив за помочию приладу до числення

сонжка самого не з'їдять, а як вже прийде на то, що з'їдять, то пощерблять собі зуби. Тепер розумієш, брате?

— Ні.

— Чейже то ясне як день. Мій маєток шляхотский, вільно єго кождому купити; вироки судові суть; прийдуть лихварі до опису, а як прийдуть, то зараз мій швагер і кум до них з актом, що одна половина одного, а друга другого. Купили, заплатили, опишуть ся, а мого нема на тім нічо. Я бідолаха і іду на службу. А схотять дібрати ся до худоби і до коня, то також попродаване. Лихварі ударять на лемент, станут кричати, спізнають, що Васонжек твердий, що треба на него сильних зубів.

— І нічого не вдіють?

— Не знати, брате, може що вдіють, може й ні. Пійдуть до суду, запізвуть шваґра, запізвуть кума, почнуть стягати сьвідків, доказувати, що ті всі купна неправдиві, що то лише удаване на їх кривду. Аж тепер зачне ся танець. А й то, брате, треба тобі знати, що нотарияльне письмо, то тверда річ, як мур, не легко єго звалити. Будуть пробовати, а я буду сьміяти ся. Попамятають они Васонжка!...

Рокита задумав ся і по хвили спитав:

— Пане Валентий, а для мене не найшли би ви такого доброго способу?

— Ой ні, брате; тебе вже давно описали; коби скорше то ще, але тепер вже за пізно, вже всьо пропало.

Рокита повісив голову і пішов до дому. Мучило єго питанє, чому Васонжек найшов собі спосіб, а він не має дороги виходу і чи справді вже не має? Васонжек мудрий, але хиба на сьвіті суть мудрійші від него. Треба пошукати.

Зараз прийшовши до дому, зібрав всі судові папери, які єму в часі процесу з Хаскелем доручено, зібрав, зложив їх порядно, обвинув в платину, сховав за пазуху, відтак взяв кусник хліба на дорогу, палицю в руку і пустив ся під ніч до ґуберніяльного міста о десять миль дороги.

Там суть мудрі люди, сьв домі права, може они що порадять на єго недолю?

Ішов рівним, тяжким ходом, місяць єму присьвічував, ішов і розбирав в души оповіданє Васонжка о тім кони, що коли єго вовки обскочать на пасовиши, не дасть себе добровільно з'їсти, але боронить ся і бє.

В тім самім часї, коли Рокита пустив ся в дорогу; пішов в Чорнім болоті Мойсьо Фіш відвідати свого приятеля Енґельмана і запросити єго до спільного проходу за місто, трохи для здоровля, а трохи для розмови.

Чорноболотский фільозоф не дав ся довго просити. Отже пішли. Сперешу ішли мовчки, як люди, що мають на цїли виключно рух, відтак почали щось воркотіти півслівцями, аж вкінци дійшовши до каменя, завели порядну і поважну розмову.

— Знаєте, Ушер — сказав Мойсьо — маю вам сказати важну новину. Она головно для мене важна, бо обходить мене безпосередно, але що ми свого часу говорили о тім, то може й для вас буде она цікава.

— Всьо, о чім говорить ся, цікаве — відповів поважно Ушер — як не саме собою, то посередно, або як точка, з котрої можна розпочати і розвинути займаву розмову. Говоріть же, що маєте казати, Мойсьо, слухаю вас з увагою.

— Була недавно між нами розмова, о красній женщині і о чорті. Не потребую вам повтаряти, бо певне памятаєте, що красна женщина то була моя жінка, чорт — чорт, а єго післанець і челядник — той молодий пурец з Затраченця. Ви тоді красно говорили о женщинах, що они до пізного віку суть спільничками чорта та що вірити їм ніколи не можна. Ви сказали тоді, що навіть о вашу жінку, котра вже окінчила шістьдесять лїт житя, ви ще не цілком спокійні і добре обчислили, як великий мусить бути мій неспокій супротив того, що Малка має двайцять кілька лїт і що, що правда, то правда, частїйше заглядає до зеркала як до горниця. Тоді вивели ви дуже красно внесеня і збудували доказ, що позаяк в горници варить ся кошерне мясо, а в зеркалі сидить ціла трефність чорта, то жінка, котра глядить в зеркало не може бути короною голови свого мужа. Ви сказали також мудре слово, що суть случаї, в котрих не можна бути надто обережним і суть мужі, котрі не повинні ні на одну хвилинку замикати очий, але мати все отверті жниці. Чей ті були ваші слова?

— Мої і я одушевлений вашою памятию.

— Я тоді сказав вам, Ушер, що часом обережність доходить за далеко.

— Як?

— Наприклад за стїною щось товче ся і нам здаєть ся, що то є великий пес; тимчасом часто показує ся, що то не був ні великий пес, ні малий пес, ні навіть миш, лише так нам причуло ся.

— Дуже вас перепрашаю, Мойсьо — сказав Ушер — але оріх, який мені подаєте, має за тверду лушпину на мої старі зуби; я мусів би єго довго гризти. Будьтеж ласкаві, розлупіть єї самі відразу, а мені дайте чисте зерно, без лупини.

кроків, що зробив за той час 1,238.508 кроків, а то: підчас екзецирки з цілим полком 632.636, в бриґаді 170.002 а підчас маневрів бриґадових і дивізийних 435.870 кроків. В службі зробив він 887.945 а поза службою 350.563 кроків. Коли припустити девять неділь і дні відпочинку, то на кождий з 33 днів, в котрих відбували ся вправи, припаде 26.907 „службових кроків“, а на всї 42 днів припаде 8.346 „позаслужбових кроків“. Коли почислити 1000 кроків за 800 метрів, то інфантерист в тім часї зробить 990 кільометрів а з того 710 км. в службі і 280 км. поза службою. З того виходить дальше, що в часї 42 днів треба було пересічно робити що дня по 22 кільометрів в службі а звиш півсема поза службою. Коли за скорість ходу возьмемо 112 кроків на мінуту, то на 1,238.508 кроків треба би 11.050 мінут або 184 годин часу, значить ся, треба би на день машерувати 4 і пів годин. Найдовший марш мав 55.926 кроків або 44 кільометрів і 700 метрів. Менші марші мали по 52.828, 46,506, 46.136, 44.440, 42.508 і 37.832 кроків.

— **Злочин чи яка пригода?** З Печеніжина доносять нам: Стражник лїсовий в Стопчатові сповняючи дня 5 с. м. перед полуднем службу в лїсї скарбовім знайшов там застріленого помічника лїсового Михайла Свищука з Ключева Малого. В справі сїй веде ся слїдство.

— **Церковні напіви і мельодиї церковні**, які через довгі лїта збирав і уложив п. Ігнатий Полотнюк в гарну цілість, друкують ся тепер в Перемишли в друкарни Джулиньского. Доси вже виготовлено 5 аркушів, а буде ще около 15 арк. Здавало ся, що цїла робота буде на жовтень с. р. готова, але показали ся трудности через котрі мусїв друк протягнути ся. За те робота прекрасна, а уклад так старанний, що через ту книжку незвичайно скоро і красно розвине ся церковний спів. чого лиш може Русь собі бажати. Адреса для маючих охоту купити книжку: Ігн. Полотнюк, Станїславів. ул. Собіского ч. 50.

Штука, наука і література.

— **З Коломийки на фортепян**, уложив Антон Кузела. В Черніівцях, накладом університетскої книгарні Г. Пардіні. Ціна 1 К. 50 с.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Константинополь 11 падолиста. Позаяк француско-турецкий спір остаточно полагоджений, відїздить француска фльота нинї з Мітилєни.

Вроцлав 11 падолиста. Після донесеня Breslauer Ztg. з Петербурга поликано до царя до Спали міністра внутрішних справ Сіпіяґіна, а то з причини чим раз більшої небезпечности голоду в середній Росиї і сподїваних розрухів студентских.

Ерзерум 11 падолиста. В цїлій Вірменії дало ся чути сильне землетрясенє; богато домів повалило ся. Люди мимо морозу утікають з міст на поле.

Барцельона 11 падолиста. При вчерашних виборах до ради міскої прийшло до кровавих борб. Републикани стріляли з револьверів. Один чоловік убитий, а 40 ранених.

Париж 11 падолиста. Збори гірників ухвалили поки-що відложити загальний страйк робітників.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

Зі Львова — відходить

День

посп.	особ	
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольного, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

Ніч

посп.	особ	
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукачa Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова — приходить

День

посп.	особ.	
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольного, Хирова, а в Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович

Ніч

посп.	особ.	
	12·05	З Скольного, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{15}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білєти їзди: Звичайні білєти агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

— То значить?

— Скажіть просто, яку менї новину приносите?

— Коли така ваша воля, відвертаю кота хвостом; то на одно вийде, лише спершу хотів я вам представити моральне значінє, а відтак аж приступити до річи. Хочете инакше — згода, маєте річ. Ви підозрівали, що моя жінка прихильна для того молодого пуреца більше навіть, як би то личило для інтересу нашої торговлї: тимчасом коби ви чули, як она его проклинає, як проклинає! Аж серце моє росте, а як она его давить за довги, як она его давить, які она ему псоти робить, то я так тїшу ся, що трохи не танцюю з радости. Я тепер можу спокійно спати, можу замикати одно око, і друге око і оба очи разом.

— Знаєте ви що, Мойсьо? — сказав Ушер.

— Ну?

— Не зашкодить, як ви завтра рано, зараз досьвіта підете до мікви і там три рази, раз по раз, занурєте ся в симній водї, разом з головою.

— То що?

— Будете мати яснїйший суд о річах.

— Я вас не розумію, Ушер.

— Поволи прийдемо до порозуміня, але насамперед відповіджте менї на питанє: що ви гадаєте о здоровлю і силах чорта?

— Що я маю гадати о здоровлю такого паскудника? Нехай він здохне!

— Стоїмо при питаню, Мойсьо. Як вам здасть ся, чи чорт здоровий і чи має силу?

— Не у гнїв вам, але я не є чортів доктор. Вирєчїв, що менї до того? Ушер, я навіть не можу зміркувати, що вас то обходить?

— А однако погадаймо над тою справою. Не говорю о міліонах дрібних чортиків, тої голоти, котра що день родить ся із злих дїл і котра гине від одного погляду від одного проклону, від клуба диму з люльки праведника. То суть мухи, комарі, сама дрібнота. Але говорім о правдивих чортах, о тих, що стоять на заваді людям і ведуть свій інтерес на гурт, на великі розміри. Ставляємо питанє: чи они здорові чи ні?

— Нехай їх чорти возьмуть!

— То не відповідь, Мойсьо!

— То не питанє, Ушер. Нехай хто спробує взяти такого паскудника за живчик, нехай опукає его нечисті боки! Красно буде виглядати.

— А однако легко найти відповідь.

— Берім річ основно. Чорт істнує від початку сьвіта і буде істнувати до кінця сьвіта. Вірите в то?

— Вірю.

— То легко буде вам вивести так: коли такий паскудник тілький час жиє, до тої пори не умер і до кінця сьвіта буде жити, то він здоровий. Хороба не прчепить ся до него і він здоровий як кінь.

— Але на що то знати?

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

„NEKTAR”

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-російского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Шведиї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

П'яте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).